

Uitspraak

Zaaknummer B701-2017

A, te X, klager, thans appelland, vertegenwoordigd door mr. C, kantoor houdend te XX

contra

B, te Y, beklagde, thans verweerder.

Loop van het geding

1.1. De Raad van Tucht heeft 7 december 2017, met klachtnummer 701-2017, uitspraak gedaan op de bij klaagschrift van 23 januari 2017 door appelland ingediende klacht. De Raad van Tucht heeft de klacht zoals verwoord in onderdeel 3.1.a ongegrond en de klacht zoals verwoord in onderdeel 3.1.b gegrond verklaard, verweerder gewaarschuwd en veroordeeld in de kosten van de procedure, vastgesteld op € 500, en bepaald dat verweerder dat bedrag binnen veertien dagen na het onherroepelijk worden van de uitspraak overmaakt naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Culemborg onder vermelding van klachtnummer 701-2017, dat de door appelland gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging Register Belastingadviseurs aan hem wordt gerestitueerd, en het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs geadviseerd de uitspraak, in geanonimiseerde vorm, openbaar te maken.

1.2. Appelland heeft 6 februari 2018 bij brief beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft ingediend een verweerschrift, gedagtekend 9 maart 2018, met zes bijlagen.

1.4. Appelland heeft per brief van 6 april 2018 bij wijze van conclusie van repliek gereageerd op het verweerschrift van verweerder.

1.5. Verweerder heeft geen conclusie van dupliek ingediend.

1.6. De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaats gehad te Culemborg op 29 mei 2018, aanvang 10.30 uur.

1.7. Verschenen zijn appelland en diens gemachtigde. Ook zijn verschenen verweerder en diens collega mr.K en D. Verweerder heeft een pleitnota overgelegd en voorgedragen.

1.8. Partijen hebben gereageerd op elkaars inbreng. Van het verhandelde ter zitting is een geluidsopname gemaakt.

Feiten

2. In aanmerking genomen dat partijen geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren hebben gebracht en de vaststelling door de Raad van Tucht niet bestrijden, gaat de Raad van Beroep uit van de volgende feiten.

2.1. Verweerder is werkzaam bij de E, onderdeel van de F, beide te Y, en is ingeschreven als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (Vereniging RB), met als titel RB.

2.2. Door medewerkers van de F worden alle voorkomende accountantsdiensten verricht, terwijl medewerkers van de E adviseren op financieel, fiscaal en strategisch gebied. Het briefpapier van de E vermeldt: "G".

2.3. Verweerder verzorgt sinds 2010, voor het eerst voor het jaar 2007, de aangiften voor de heffing van inkomstenbelasting en premies volksverzekeringen (IB/PVV) van appelland en diens echtgenote, H.

2.4. De door appelland en verweerder ondertekende opdrachtbevestiging van 26 januari 2010 (offerte fiscale werkzaamheden) vermeldt:

“Te verrichten werkzaamheden

U heeft ons gevraagd om offerte uit te brengen voor de volgende werkzaamheden:

- Verzorgen aangifte inkomstenbelasting 2007
- Verzorgen aangifte inkomstenbelasting 2008
- In overleg treden met de Belastingdienst om te bemiddelen in bovenstaande zaken

(...)

Werkwijze dienstverlening

Voor een algemene beschrijving van ons kantoor verwijzen wij naar de bijgevoegde brochure, waarin staat hoe wij onze cliënten willen bedienen.

Ten slotte

Op al onze werkzaamheden zijn onze algemene leverings- en betalingsvoorwaarden van kracht. Een afschrift hiervan treft u als bijlage aan bij deze brief.”.

2.5. Vanaf het aangiftejaar 2009 zijn klager en zijn echtgenote opgenomen in de zogenoemde Beconregeling van het kantoor van verweerder.

2.6. Appellant en zijn echtgenote hebben een kind, voor wie zij gebruik maken van kinderopvang.

2.7. Bij e-mail van 29 april 2014 heeft de echtgenote van appellant gegevens aan verweerder verstrekt voor het doen van de aangiften IB/PVV voor 2013 van haar en van appellant. Zij heeft – zonder toelichting of opmerking – twee jaaropgaven van de kosten van kinderopvang voor het jaar 2013 bijgesloten: één van “I” met een totaalbedrag van € 3.198,64 en één van “J” met een totaalbedrag van € 7.979,79. Beide zijn voor kinderopvang erkende instellingen.

2.8. De opgave van “I” vermeldt:

“Deze opgave heeft u nodig bij het invullen van uw belastingaanvraag tegemoetkoming kinderopvang 2013.”.

2.9. De opgave van “J” vermeldt:

“... Te gebruiken bij het invullen van het ‘Opgave tegemoetkoming kinderopvang 2013’ van de Belastingdienst.”.

2.10. Bij e-mail van 26 mei 2014 heeft een collega van verweerder aan de echtgenote van appellant informatie gevraagd, benodigd voor het doen van de aangiften IB/PVV voor 2013. Het betreft onder meer vragen met betrekking tot de WOZ waarde van de woning, jaaropgaven hypothecaire lening en financiële jaaroverzichten van banken. De echtgenote van appellant heeft die gegevens, na enkele herinneringen, 18 september 2014 aan die collega verstrekt.

2.11. Verweerder heeft de onder zijn verantwoordelijkheid opgestelde aangiften IB/PVV voor 2013 van appellant en diens echtgenote aan hen gezonden. Verweerder heeft geen aanvraag voor toekenning van kinderopvangtoeslag ingediend voor het jaar 2013. Het gezamenlijke toetsingsinkomen van appellant en diens echtgenote voor het jaar 2013 is ook zodanig dat zij voor het jaar 2013 geen recht hebben op kinderopvangtoeslag.

2.12. De regelgeving voor de kinderopvangtoeslag is per 1 januari 2014 gewijzigd met het gevolg dat appellant en zijn echtgenote – onder overigens gelijkblijvende omstandigheden – voor het jaar 2014 wel voor toekenning van kinderopvangtoeslag in aanmerking komen. Daartoe dient een aanvraag te worden ingediend bij de afdeling “Toeslagen” van de Belastingdienst. Een dergelijk verzoek heeft op grond van de gewijzigde wet- en regelgeving beperkt terugwerkende kracht van drie maanden.

2.13. De aangiften voor de IB/PVV voor 2014 en 2015 van appellant en diens echtgenote zijn eveneens onder verantwoordelijkheid van verweerder opgesteld. Geen opmerkingen zijn toen gemaakt over de mogelijkheid voor appellant kinderopvangtoeslag aan te vragen.

2.14. Medio 2016 is voor het kind van appellant en diens echtgenote kinderopvangtoeslag aangevraagd.

2.15. Bij e-mail van 31 juli 2016 verzoekt appellant aan verweerder een toelichting op de gang van zaken rondom het niet eerder aanvragen van de kinderopvangtoeslag, welk verzoek wordt herhaald bij email van 29 augustus 2016. Wanneer een reactie van verweerder uitblijft, heeft appellant bij email van 26 oktober 2016 verweerder aansprakelijk gesteld voor de als gevolg van het niet ontvangen van kinderopvangtoeslag door hem geleden schade. Verweerder heeft vervolgens appellant uitgenodigd voor een bespreking van deze kwestie.

2.16. Bij e-mail van 16 juni 2017 heeft gemachtigde van appellant aan verweerder bericht open te staan voor een minnelijke regeling.

2.17. Bij e-mail van 21 juni 2017 heeft verweerder gereageerd. In deze reactie schrijft verweerder onder meer:

“A weet dat wij door zijn onterecht ingediende klacht op kosten zijn en worden gejaagd. Voor die onterecht door de A veroorzaakte kosten stellen wij hem hierbij aansprakelijk. Wij begroten deze kosten momenteel op ongeveer € 7.500.”.

2.18. Het kantoor van verweerder beschikt over een interne klachtenprocedure.

Geschil, standpunten en conclusies van partijen

3.1. Voor de Raad van Beroep is enkel in geschil het antwoord op de vraag of de Raad van Tucht juist en terecht heeft beslist op de door appellant ingediende klacht zoals vermeld onder punt 3.1.a.

3.2. Appellant onderschrijft in zijn beroepschrift niet de conclusie van de Raad van Tucht op dat klachtonderdeel. Hij handhaaft dan ook zijn stelling dat verweerder zijn zorgplicht heeft geschonden doordat hij, na de met de voor de indiening van de aangiften IB/PVV voor 2013 van appellant en diens echtgenote meegeleverde informatie, zo dit al niet rechtstreeks voortvloeit uit de overeenkomst tussen partijen tot opdracht dan toch ten minste eigener beweging, appellant of diens echtgenote niet actief heeft geadviseerd omtrent het mogelijk in aanmerking komen in 2014, 2015 en 2016 (januari – juni) van hen beiden voor kinderopvangtoeslag.

3.3. Verweerder brengt naar voren – verkort weergegeven – dat hij niet in zijn zorgplicht is tekortgeschoten aangezien advisering of het verrichten van werkzaamheden op het punt van de kinderopvangtoeslag buiten de tussen partijen overeengekomen opdracht valt en geen plicht bestaat in dezen spontaan tot advisering over te gaan.

3.4. Appellant concludeert tot herziening van de uitspraak van de Raad van Tucht aan de hand van hetgeen door hem naar voren is gebracht in die zin dat ook de klacht onder punt 3.1.a. gegrond wordt verklaard en tot veroordeling van verweerder tot betaling van de kosten van appellant in beide instanties, gesteld op € 3.000. Verweerder concludeert dat het beroep van appellant ongegrond is.

De Raad van Tucht

4. De Raad van Tucht heeft overwogen:

“3.1 Klager verwijt beklaagde handelen in strijd met artikel 1.1. Reglement Beroepsuitoefening (hierna: RBU) doordat beklaagde jegens klager onzorgvuldig heeft gehandeld:

a. omdat beklaagde hem niet heeft geadviseerd met betrekking tot de mogelijkheid om voor de jaren 2014, 2015 en 2016 (periode januari – juni) kinderopvangtoeslag aan te vragen, terwijl de concrete omstandigheden beklaagde daartoe wel aanleiding hadden moeten geven;

(...)

Klacht vermeld onder 3.1.a

4.3 Artikel 1.1 RBU (tekst vanaf 1 januari 2012) luidt:

‘Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.’

De toelichting daarop vermeldt onder meer:

‘Wat onder ‘eer en waardigheid’ van het beroep wordt verstaan wordt mede bepaald door maatschappelijke opvattingen en kan dus aan verandering onderhevig zijn. Dit artikel beperkt zich nadrukkelijk niet tot werkzaamheden verricht in de hoedanigheid van belastingadviseur.’

4.4 De Raad stelt voorop dat tot het op zorgvuldige en behoorlijke wijze verrichten van de werkzaamheden als bedoeld in artikel 1.1 RBU, tevens behoort dat een lid tegenover zijn cliënt geen onduidelijkheid laat bestaan over de inhoud en de reikwijdte van de door het lid jegens zijn cliënt aanvaarde opdracht. De Raad acht het verstrekken van een schriftelijke opdrachtbevestiging door het RB-lid daarvoor aangewezen.

4.5 Blijkens de opdrachtbevestiging bestond de dienstverlening door beklaagde aan klager uit het verzorgen van de aangiften IB 2007 en 2008 (2.4), welke dienstverlening kennelijk met instemming van beide partijen ongewijzigd is voortgezet naar latere jaren, waaronder 2013 tot en met 2015.

4.6 Klager stelt primair dat het op een juiste wijze bijhouden en verwerken van de voor hem en zijn echtgenote van toepassing zijnde toeslagen, waaronder de kinderopvangtoeslag, behoort tot de met beklaagde overeengekomen dienstverlening met betrekking tot de verzorging van de aangiften Inkomstenbelasting.

4.7 De Raad volgt klager niet in diens primaire standpunt. Met het opstellen van de aangifte Inkomstenbelasting wordt de materiële belastingschuld van klager bepaald, welke materiële schuld vervolgens door middel van een aanslag wordt geformaliseerd. Anders dan klager stelt, behoort het aanvragen van toeslagen zoals de kinderopvangtoeslag naar het oordeel van de Raad niet tot de werkzaamheden met betrekking tot de verzorging van de aangiften Inkomstenbelasting en vloeit daar ook niet uit voort. Dat een afzonderlijke afdeling binnen de Belastingdienst (afdeling Toeslagen) belast is met de uitvoering van de regelgeving met betrekking tot – onder meer – de kinderopvangtoeslag – maakt dat niet anders. Naar het oordeel van de Raad is daarbij evenmin van belang dat de gegevens uit de aangiften Inkomstenbelasting worden gebruikt voor de definitieve vaststelling van de hoogte van de kinderopvangtoeslag. Dit geldt ook voor de andere toeslagen zoals huurtoeslag en zorgtoeslag voor de uitvoering waarvan beklaagde, naar het oordeel van de Raad, zonder uitdrukkelijk opdracht daartoe evenmin verantwoordelijk is. Het meezenden met de gegevens over de kosten van de kinderopvang over het jaar 2013, zonder dat daarbij door klager of zijn echtgenote enige toelichting of opmerking wordt gemaakt, kan naar het oordeel van de Raad ook niet als een verzoek om advies worden aangemerkt.

4.8 Subsidiair stelt klager dat beklaagde in de omstandigheden van het geval als zorgvuldig handelend adviseur aanleiding had moeten vinden beklaagde actief te informeren over de mogelijkheden tot het doen van een aanvraag kinderopvangtoeslag. Het betreft in dat geval – aldus klager – andere advisering dan waar naar gevraagd, maar die voor hem van belang was of kon zijn. Klager wijst er daarbij op dat zijn echtgenote bij de aan beklaagde toegezonden bescheiden bedoeld voor het doen van de aangiften Inkomstenbelasting 2013 jaaropgaven van instellingen van kinderopvang had meegezonden (2.7). In de betreffende jaaropgaven wordt een verband gelegd met de “belastingaanvraag” respectievelijk de “Belastingdienst” (2.8 en 2.9).

4.9 Ter zitting heeft beklaagde desgevraagd bevestigd dat het – zij het slechts bij uitzondering – is voorgekomen dat het kantoor van beklaagde voor cliënten de aanvraag van de kinderopvangtoeslag heeft verzorgd. Op basis van de inkomensgegevens van klager en zijn echtgenote voor het jaar 2013 kwam klager echter niet in aanmerking voor kinderopvangtoeslag over het jaar 2013, zodat er zo bezien geen noodzaak was uitdrukkelijk op de toegezonden stukken te reageren. Bovendien – aldus beklaagde – heeft de overheid door middel van uitgebreide voorlichting in de media, ten behoeve van de daarvoor in aanmerking komende doelgroep, ruimschoots aandacht gegeven aan de met ingang van 2014 gewijzigde regelgeving op het gebied van de kinderopvangtoeslag.

4.10 De vraag waarvoor de Raad zich gesteld ziet is in hoeverre van beklaagde, die immers in zijn hoedanigheid van belastingadviseur een opdracht had gekregen van klager, als bekwaam en zorgvuldig handelend RB-adviseur mag worden verwacht dat hij klager in de jaren 2013 en volgende actief zou hebben geadviseerd over diens mogelijkheden tot het aanvragen van kinderopvangtoeslag.

4.11 Naar het oordeel van de Raad bevindt de aan haar ter beoordeling voorgelegde situatie zich in een grensgebied.

4.12 Enerzijds vermeldt De “E” waarbij beklaagde in loondienst is, dat zij diensten verleent op financieel, fiscaal en strategisch niveau. Het briefpapier van de E vermeldt: “G” (2.2). Door het kantoor werden de facto ook – zij het bij hoge uitzondering – voor cliënten aanvragen gedaan voor toekenning van kinderopvangtoeslag. Daarbij komt dat, ten tijde van de verzorging van de aangiften Inkomstenbelasting 2013 van klager en zijn echtgenote, de voor het jaar 2014 geldende – gewijzigde – wetgeving bekend was.

4.13 Anderzijds kan worden vastgesteld dat de aan beklaagde toegezonden gegevens (2.7 en 2.8) niet van belang waren voor de opstelling van de aangiften Inkomstenbelasting 2013 van klager en zijn echtgenote, en evenmin voor een aanvraag kinderopvangtoeslag 2013 voor klager, welke aanvraag ten tijde van de verzorging nog wel mogelijk was, doch waarvoor klager op grond van het gezamenlijke inkomen van hem en zijn echtgenote voor dat jaar niet in aanmerking kwam. In dat verband wordt tevens opgemerkt dat bij de toezending van de betreffende gegevens aan beklaagde geen nadere toelichting is gegeven of opmerkingen zijn gemaakt en dat over jaren na 2013 door klager geen gegevens over de (mogelijke) kosten kinderopvang aan beklaagde werden verstrekt.

4.14 Alles afwegend komt de Raad tot het oordeel dat, nu door klager geen enkele opmerking is gemaakt bij de toezending van de gegevens van I en J, die gegevens voor de verzorging van de aangiften Inkomstenbelasting 2013 niet relevant waren, en ten tijde van de verzorging van de aangiften Inkomstenbelasting 2013 van klager en zijn echtgenote beklaagde nog niet kon beschikken over de voor het jaar 2014 relevante financiële gegevens, het weliswaar wenselijk was geweest dat beklaagde klager over de voor het jaar 2014 gewijzigde regelgeving met betrekking tot de kinderopvangtoeslag had geïnformeerd, doch dat beklaagde door zulks niet te doen daarmee nog niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Mede gezien de destijds uitgebreide voorlichtingscampagne door de overheid op dit terrein – welke de Raad aannemelijk acht – hoefde beklaagde naar het oordeel van de Raad redelijkerwijs niet te veronderstellen dat hij hierover – op eigen initiatief – aan klager voor de jaren 2014 en verder moest adviseren. Met betrekking tot de jaren na 2013 heeft klager aan beklaagde ook geen gegevens met betrekking tot de kosten van kinderopvangtoeslag doen toekomen, althans niet eerder dan medio 2016 (2.14).

4.15 In zoverre is de klacht vermeld onder 3.1.a. ongegrond.

(...)”.

Overwegingen

5.1. Appellant komt in beroep enkel op tegen het ongegrond verklaren van klachtonderdeel 3.1.a. door de Raad van Tucht. De in de uitspraak van de Raad van Tucht verder gegeven beslissingen worden noch door appellant noch door verweerder betwist. Deze beslissingen zijn dus onherroepelijk vast komen te staan.

5.2. De Raad van Beroep oordeelt in het licht van de vaststaande feiten en omstandigheden dat de Raad van Tucht op goede gronden een juiste beslissing heeft gegeven met betrekking tot het door appellant in beroep aangevochten klachtonderdeel 3.1.a. Het beroep van appellant faalt derhalve.

5.3. Bij dit oordeel heeft de Raad van Beroep in aanmerking genomen dat hetgeen appellant tegenover de betwisting van verweerder in beroep naar voren heeft gebracht niet een ander oordeel rechtvaardigt. In dat verband merkt de Raad van Beroep wellicht ten overvloede op dat de als subsidiair ingestoken stelling van appellant aangaande de reikwijdte van de zorgplicht van een RB belastingadviseur buiten de uit de overeengekomen opdracht voortvloeiende werkzaamheden kans van slagen mag hebben in een civiele procedure – ditzelfde geldt voor de door appellant in deze fase van de procedure gevraagde kostenveroordeling, welke de Raad van Beroep eveneens op die grond afwijst – het karakter van een tuchtrechtelijke procedure geen ruimte laat voor de conclusie dat onder de gegeven feiten en omstandigheden tuchtrechtelijk verwijtbaar is gehandeld en in strijd met de zorgplicht.

5.4. De Raad van Beroep komt, het vorenstaande in aanmerking nemende, tot de slotsom dat moet worden beslist als volgt.

Beslissing

De Raad van Beroep bevestigt de uitspraak van de Raad van Tucht.

Deze uitspraak is gedaan op 25 juni 2018 door mr. dr. J.T. Sanders, voorzitter, mr. ing. H.J. van den Kerkhof RB en R.A.J. van Brugge AA RB, leden, te Culemborg op 8 juni 2018, en is ondertekend door de voorzitter en de secretaris.

Deze uitspraak wordt gezonden aan partijen. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg.

Tegen geanonimiseerde publicatie van deze uitspraak door het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg heeft de Raad van Beroep geen bezwaar.

